श्रिधिष्ठातः ति । अधि । अधि ते, नियमित-कार्यविशेषाकरणेन कताकतावैचके, नियन्तरि च। "आक्रोन्द्रियाद्यिधातेति" भाषा०। अधिदेवे च। "दन्द्रियाचार्यामाधिषाहदेवास्ते परिकोत्तिता" द्रति पुरा । ते च अधिदेवताग्रद्धे द्शिताः सर्वाधिष्ठाता त परमेश्वर एव तद्पि तलेगानयीमित्रास्त्रचेन दर्शितम् । "तत्वाचिध्या-दिधि शहलं मणिविदितिं सांख्यस्त । यथायस्तान्तमणेः सान्निध्यमात्रेण प्रत्यनिष्कर्षकालं न सङ्कत्यादिना तथै-वादिष्ठ रूषस्य संयोगमालेण प्रक्षतेमे इसत्त्व रूपेण परिणम-नम्। इद्मेर च सोपाधिस्र दृत्विमत्यर्थः। तथाचोक्तम्। "निरिक्के संस्थिते रत्ने यथा लोकः प्रवर्तते । सत्ता-मात्रेष देवस्य तथा चेयं जगज्जनिः। अत आतानि कर्रत्यमकर लांच संस्थितम्। "निरिक्त लादकत्तींची कर्ता सिविधिमालतः" इति सां०भा०। स्तियां कीप्। श्रिधिष्ठान न॰ अधि । स्था - स्यूट् । नियमितकार्थिविधेषाकर छेन साझिध्यमात्रेण नियमनाय, स्थिती, वेदान्तशास्त्रप्रसिद्धे ब्यारोपाधिकरणे च । वेदान्तिनाञ्च अध्यासस्याङ्गमधिशनं यथा तथा ध्यासगब्दे वच्छाते । अधिकरणे स्युटि । पुरे न्त्राधारमात्रे, न्नात्रवे च। "तद्धिनात्रवहेहे तहाद प्रति" सं० स्त्र । "तस्य सिङ्गस्य यद्धिष्ठानमात्रयो वक्यमाणभ्तपञ्चनं तस्यान्त्रये षाट्नौरिको हेन्हे इति भाष्यत्ं। करणे ख्युटि। चक्रे, प्रभावे च चक्रेण, प्रभावेन च क्ति प्रदस्युद्रक्तवाद्रिस्थवः । अधिवानञ्च नियन्तृत्वे यथोतां सांख्ये । "संहतपराधलात् लिगुसादिविपय"-यादिधिनानादिति" "इतस्र प्रक्षोऽस्ति अधिनानात् ति पुणातामानामधिशीयनानत्वात् यदात् सुखदुःखमोच्चातानं तत् सर्वे परेणाधिशीयमानं दृष्टं यथा रथादि यन्त्रादिभिः, सुखदु:खमी हाता कच्चे दं बुद्धादि, तस्तादेतदपि परेणा चिन्नात-व्यम्। स च परस्त्रैगुर्यादन्य चात्रोति साठकौ । भावे त्य्र्। समिधमात्रे। "अत्राधिष्ठानं कुर्विति" स्वावाइन-मन्तः । "भोत्र्रधिष्ठानाङ्गोगायतननिमाण्यसन्यया पूर्ति-भावप्रसङ्गात्" इति सांख्यस्तः "भोत्तः प्राणखाधिष्ठानात् क्यापारादेव भोगायतनस्य घरोरस्य निमाणं भवति। अन्यथा प्राथ यापारामावे गुक्तभी शितयोः पूरिभावप्रसङ्गत् क्टनदेक्वदित्रवयः। तयाच रससञ्चारादिव्यापारिवयेषैः प्राची देख्य निमित्तकारचं धारकत्वादिति भाव दति भा०। मनु प्राणिनः निर्द्धापारसाधिशने प्रयोजनाभाव इति · तलाह । "अद्रव्यारा खामप्राधिष्ठितिर्नेकान्तप्रात्" दति सा०

स्तः । "देच्हिनमां ये व्यापार क्ष्यमिष्ठानं स्वामिन स्वेतन स्थैन कान्त्यात् अपेचा नास्ति किन्तु प्राणक्ष्य स्वद्धारा यथा राज्ञः प्ररिनमां य द्वव्यः । तथा च प्राणम् प्राधिष्ठा त्व्वं साचात्, प्रक्षम् प्राधिष्ठा त्वं प्राणमं योगमात्रे येति सिद्धम् । क्षाचात्, प्रक्षम् प्राधिष्ठा त्वं प्राणमं योगमात्रे येति सिद्धम् । क्षाचात् वित्रेष स्वयं तत्व चेतनस्य बुद्धादेश्वास्प्रयोगोऽस्ति बुद्धिपूर्व्वकं स्वष्ट्वान्दिति । यद्यपि प्राणाधि ज्ञान्देव देच्हिनमां यं तथापि प्राणद्वारा प्राण्यक्षयोगोऽस्यपेच्यते प्रक्षाधमेव प्राणेन देच्हिनमां यादित्या योगोऽस्यपेच्यते प्रक्षाधमेव प्राणेन देच्हिनमां यादित्या योगिते क्षाचि व्युद्धा यादित्या यादित्य यादित्य

श्रिषिष्ठित ति व श्रिष स्था न कक्की खक्ता। अध्युषिते "विजीक्य दृद्धो चमिष्ठितं त्वयेति" क्षमा । सिन्धिमात्रे खिनयो -जितं "देश्वराधिष्ठिताः सर्वे खं कार्य्यं हि कुर्वते दृति पुरा ।

श्रिधिहरि अञ्च० हरी, विभ० अञ्चयो० । इरिमधिकत्वेत्वर्षे श्रिधीकार ४० अधि-क-घञ् उपवर्णस्य दीर्घलस् । अधि-कार्यञ्चार्ये "वर्षकरेष्यधीकारो महायन्त्रप्रवर्त्तनस्" द्रत्युपपातकगणनायां मतः । "खागतं खानधीकारा-निति" कुमा० ।

म्प्रधीत न॰ अधि+द्रङ-भावे ता । अध्ययने, कर्माण ता । कताध्ययने अभ्यक्ते च ति ॰ "ईषदीषदनधीतिवद्ययेति" कुद्ध ॰ । "अधीतवेदवेदाङ्गलेनेति" वे॰सा ॰ ।

श्रधीति स्त्री अधि+रङ् अध्ययने क्तिन्। अध्ययने "अधी-तिनोधानरखप्रचारखैरिति" नैष०। अधि+रक-स्वरखे क्तिन्। सारखे "नूते पूर्वस्य वसो अधीतौ हतीये" इति म्ह०२, ह, "अधीतौ स्वरखे" इति भाषम्।

श्रधीतिन् ति० अधीतमनेन अधीत + इति । कताध्ययने ।

"त्युत्तरावक्रवतीमधीतिनीमिति" कुमा० । एतद्न्यन्तयोगे च कर्माण सप्तमी वेदे दिश्वीतीत्यादि किन्तु कर्माविवचया प्रथमं भावे एव क्तः पश्चात् कर्माणा योगः
कतपूर्वी कटमित्यत्वे । यथोक्तं इरिणा । "अकर्मकत्वे
सत्त्वे क्तान्ते भावाभिधार्यिन । पश्चात् क्रियायता कर्न्याः
योगो भवति कर्माणिति"। विस्तरः सत्कतसरकायां द्रष्टव्यः ।

श्रधीन वि॰ अधिगतिमनं प्रमुंस् अत्या॰स॰। आयते। वित्ता-धीन इत्यादी त वित्ते अधि-इति वाक्ये समासे अध्युत्तर-पदात् ख। "क इ मां स्वद्धीनजीवितासिति" कुमा०।